

----หลายชั่วโมงหลังจากที่มาซาฮารุและอาากิฮิเมะอยู่ในพริบตาที่หายใจไม่ทั่วท้องในเรือนกระจกเล็กๆ

มุมหนึ่งของเมืองที่ปิดม่านของยามค่ำคืนลง เด็กสาวคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นบนดาดฟ้าของตึกเก่าๆ

เด็กสาวปรากฏตัวอย่างฉับพลัน รวากับจะละลายอากาศของฤดูร้อนที่ก่อให้เกิดความร้อน เธอกระโดดลงมายืนบนแท็งก์น้ำที่มีสนิมเกาะอย่างเบาเสียง

และ เธอก็สะบัดผมนุ่มสลวยไปกับสายลม แล้วกระโดดโลดเต้นขึ้นลง

"เรโทเรนน่าละ! ในที่สุด ในที่สุดก็มาได้แล้ว~ ถึงจะใช้เวลามากไปหน่อยก็เถอะ"

ข้างเด็กสาวที่ก้มกายบอบบางลง มองไปรอบๆเมืองด้วยท่าทางดีใจ มีเสียงผู้หญิงดังขึ้น

"ประมาทไม่ได้นะคะ เพราะยังไม่มีอะไรเริ่มต้นขึ้นแม้แต่อย่างเดียวนะคะ"

"อืม รู้แล้วละ"

เด็กสาวที่พยักหน้าตอบใครบางคนที่ไม่เห็นร่าง หันหน้าไปหาเมืองยามค่ำคืน และพูดด้วยเสียงอันสดใส

"ต้องเริ่มหาให้เจต่อนี่เลยสินะ พรึ่มาอีกคนที่อยู่ในเมืองนี้---!"

ปัจฉิมลิขิต

ยินดีที่ได้รู้จักค่ะ อาคาซากะ คายะ ค่ะ

ตอนจะเขียนข้อความในหน้านี้ ฉันชนเข้ากับกำแพงที่โผล่ขึ้นประจำที่ว่า "ปัจฉิมลิขิตนี้เขียนอะไรดีล่ะ?" จึงขอเขียนสั้นๆค่ะ

ฉันคิดว่าท่านผู้อ่านส่วนใหญ่คงทราบอยู่แล้ว หนังสือ "นานะทสึอิโระ★ดรีปส์ Pure!!" เล่มนี้เป็นการแปลงเกมชื่อเดียวกันที่ได้รับความนิยมสูงมาเป็นนิยายค่ะ

เด็กผู้ชายอ่อนประสบการณ์ ทสึวานูกิ มาซาฮารุ อยู่ๆก็กลายเป็นตุ๊กตาแกะ การจะกลับเป็นเหมือนเดิม มีแต่ต้องรวบรวม "หยาดแห่งดวงดาว" ทั้งเจ็ดหยาดกับอาากิฮิเมะ สุโมโมะ เพื่อนร่วมชั้นย้าย โดยปกปิดตัวจริงไปด้วยเท่านั้น

ขณะที่ทำเช่นนั้น ความสัมพันธ์ของทั้งสองคนก็ค่อยๆเปลี่ยนไปที่ละน้อย... เป็นเรื่องราวความรักครั้งแรกเล็กๆอันมหัศจรรย์ ซึ่งแสนจืดจางและหยอกแหย่ใจค่ะ

นอกจากตัวเรื่องแฟนตาซีที่ว่าด้วยการเก็บรวบรวมหยาดอันมหัศจรรย์ที่ตกลงมาจากท้องฟ้า ด้วยกันกับเด็กสาวที่ได้รับการเลือกโดยคทาเวทมนตร์แล้ว ฉันว่าเสน่ห์ของ "นานะทสึอิโระ" คือ! ลวดลาย

ความรักครั้งแรกของทั้งสองคนที่อ่อนประสบการณ์จนหยอกหยอใจเราค่ะ

ฉันเขียนเล่มหนึ่งนี้จนเสร็จ โดยครุ่นคิดกลุ้มใจขณะเขียนค่ะ ว่า ทสิวานุกิคุงที่พูดไม่เก่งเลยแต่อ่อนโยน สุโมโมะที่ขี้อายแต่ขยันพยายาม ฉันจะเขียนท่าทางของทั้งสองคนที่งุ่มง่าม แต่กลับลดระยะห่างระหว่างกันทีละน้อยๆ ยังไงดี? จะทำอย่างไรจึงจะสื่อเสน่ห์ของเรื่องเดิมในเกม แม้สั้นเล็กน้อยให้แก่ผู้อ่านจำนวนมากทุกท่านได้?

ความรู้สึกอันเลือนรางแต่บริสุทธิ์ที่เป็นลักษณะเฉพาะของความรักครั้งแรก ได้สื่อถึงผู้อ่านทุกท่านไหมคะ? ไม่มีสิ่งใดที่ฉันตั้งใจไปกว่าการที่ท่านสัมผัสถึงใจที่เต้นตึกตักของทั้งสองคนไปด้วยกันค่ะ

สุดท้ายนี้ ฉันขอขอบคุณท่านทั้งหลายที่ให้การดูแลฉันค่ะ

อิโต้ โนอิชิซัง ที่กรุณาวาดรูปปกหน้าให้ทั้งที่กำลังยุ่ง ทาคามิ ยูคิซัง ที่กรุณาวาดภาพประกอบแสนวิเศษแทรกให้ ทุกท่านในยูนิซอนชิฟท์ที่กรุณามอบงานที่น่าทำนี้ให้แก่ฉัน บรรณาธิการนิตยสาร G's คามิชิโระซัง ที่กรุณาให้คำแนะนำต่างๆนานาและเอาใจใส่ฉันอย่างอบอุ่น นากาโมโตะซัง ที่อุดหนุนกรุณาโทรศัพท์มาทั้งที่กำลังยุ่ง อิจิคาตะคุง เซย์โดซัง โอกะคุง ในทีม TRAP ที่กรุณาชี้ชัดแก้ต้นฉบับที่เพ่งทำเสร็จให้ถูกต้อง

ทุกท่านคะ ขอบพระคุณมากจริงๆค่ะ และ ขออภัยที่รบกวนค่ะ

และก็ ทุกท่านที่ได้อ่านหน้านี้ ขอบพระคุณจริงๆค่ะ ที่กรุณายืมหนังสือเล่มนี้ ฉันหวังว่าในเล่มสองเราก็จะได้เจอกันต่อไปอีกค่ะ

กรกฎาคม 2007 อาคาซากะ คายะ

แปลไทยโดย Chuy : <http://chuymaster.exteen.com>